

พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ETHICAL BEHAVIOR OF PUBLIC ADMINISTRATION'S STUDENTS AT PRINCE OF SONGKLA UNIVERSITY, TRANG CAMPUS

สุวิทย์ จันทร์เพชร^{1*} ณรงค์ฤทธิ์ ปริสุทธิกุล¹ และเทพยดา เผือก¹
Suwit Chanpetch^{1*} Narongrit Parisutkul¹ and Thepyuda Fuakong¹

Received : 5 July 2021

Revised : 26 November 2021

Accepted : 13 December 2021

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ และ 2) เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ตามเพศและชั้นปีที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 216 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานประกอบด้วย การทดสอบ t-test, One way ANOVA และ Scheffe method

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในภาพรวม พฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความเสียสละ และความซื่อสัตย์ในระดับมาก แต่มีพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้นในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยและด้านความเสียสละ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: พฤติกรรมเชิงจริยธรรม นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

Public Administration Program, Faculty of Commerce and Management,
Prince of Songkla University Trang Campus

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน E-mail: suwit.c@psu.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research were to investigate the level of public administration students' ethical behaviors and compare the public administration students' ethical behaviors according to their gender and year of study. The samples were 216 public administration students at Prince of Songkla University, Trang campus enrolling in the 2020 academic year. The instrument used to collect data was questionnaire. The reliability coefficient of instrument was 0.83. The data collected were analyzed using descriptive statistics of, frequency, percentage, means, and standard deviations; and inferential statistics of independent t-test, One-way ANOVA and Scheffe's Method.

The results were as follows: The overall ethical behaviors, discipline, responsibility, honesty, and selflessness behaviors of public administration students were at a high level, but the tolerance behaviors of public administration students was at an average level. The difference between the students' genders in tolerance behaviors were significant, and the difference among students' year of study in self-discipline and selflessness behaviors were significant.

Keywords: Ethical Behaviors, Public Administration Students, Prince of Songkla University Trang Campus

บทนำ

คุณธรรมจริยธรรมเป็นสภาพคุณงามความดีทางความประพฤติและจิตใจที่ควบคุมพฤติกรรมของบุคคลให้สอดคล้องกับมโนธรรมที่ตนยึดถือตามมาตรฐานของสังคมเกี่ยวข้องกับการกระทำที่ตระหนักรู้และเหมาะสมกับหลักศีลธรรมที่ถูกต้องดั่งงามที่ได้รับการสั่งสมหรือปฏิบัติตามกันมา รวมทั้งเป็นสิ่งที่ผู้อื่นและสังคมยอมรับได้ คุณธรรมจริยธรรมทำให้นักบุรุษและสรรพสิ่งที่มีสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบ เรียบร้อย ทำให้บุคคล สังคม ประเทศชาติ มีความเจริญก้าวหน้า (นารี น้อยจินดา, 2556) การที่บุคคลจะมีคุณธรรมจริยธรรมสามารถทำได้โดยแต่ละคนพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดขึ้นในตนเองด้วยการใช้สติปัญญาของตนเองคิดไตร่ตรอง ประกอบกับการปฏิบัติจนเกิดการเรียนรู้ ขณะเดียวกันยังเกิดขึ้นจากการกระทำของสิ่งที่อยู่ภายนอกตัวบุคคลที่กำกับให้กระทำความดีหรือละเว้นการกระทำในสิ่งที่ไม่พึงปรารถนา ได้แก่ กฎ ระเบียบ วัฒนธรรม สังคม และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลประสบอยู่ (สายจิตรา นิสาย, มัลลิกา การกสิขวิธี และนารท ศรีละโพธิ์, 2563) แม้ว่าคุณธรรมจริยธรรมจะเป็นสิ่งที่สังคมปรารถนาให้มีขึ้นเพื่อความเจริญก้าวหน้าของบุคคล สังคม ประเทศชาติก็ตาม แต่สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยปรากฏให้เห็นการกระทำหรือประพฤติดีคุณธรรมจริยธรรมตั้งแต่เรื่องพื้น ๆ เช่น ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย แสวงหาความสุขทางวัตถุ ขาดการเอื้ออาทรเห็นแก่ตัว แก่งแย่งชิงดีชิงเด่น โกหกหลอกลวง จนถึงเรื่องที่เป็น การกระทำผิดต่อกฎหมายบ้านเมือง เช่น ทะเลาะวิวาท อาชญากรรม ทุจริตคอร์รัปชั่น เสพและค้ายา

เสพติด เป็นต้น ทั้งนี้สำนักงานสถิติแห่งชาติได้รายงานข้อมูลผู้ต้องราชทัณฑ์ในรอบ 10 ปี (ระหว่างปี พ.ศ. 2554-2563) ว่ามีจำนวนทั้งสิ้น 3,027,100 คน โดยในปี พ.ศ. 2563 มีผู้ต้องราชทัณฑ์จำนวน 338,677 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2564) ซึ่งสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าสังคมไทยยังมีความตกต่ำทางจริยธรรมที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันปรับเปลี่ยนและปลูกฝังให้คนไทยประพฤติอย่างมีจริยธรรมอย่างจริงจังและสม่ำเสมอ

การขับเคลื่อนเพื่อส่งเสริมและปลูกฝังจิตสำนึกให้พลเมืองของประเทศเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม เป็นความรับผิดชอบของทุกฝ่ายร่วมกัน ทั้งเป็นหน้าที่ของครอบครัว รัฐบาล สถานศึกษา เพื่อน สื่อสารมวลชน ศาสนา รวมทั้งตัวของบุคคลแต่ละคนด้วยเช่นเดียวกัน ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษานอกจากจะมีบทบาทในการพัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิด เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและผลิตบุคลากรในระดับวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ (อรพินทร์ สันติชัยอนันต์, 2549) แล้ว ยังมีหน้าที่ปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรมให้เกิดขึ้นกับนักศึกษาด้วย โดยคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา ประกอบด้วย คุณธรรมจริยธรรมในการดำรงชีวิต คุณธรรมจริยธรรมเพื่อความสำเร็จในการทำงานและการประกอบอาชีพ และคุณธรรมจริยธรรมที่มีต่อสังคมส่วนรวม (นฤมล โอสถาณุเคราะห์, 2549) ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและของเอกชนจะต้องดำเนินการภายใต้หลักการที่เรียกว่า กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) โดยกำหนดให้มีมาตรฐานด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติด้วย

การศึกษาเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาได้รับความสนใจจากนักวิชาการและผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวนมากในหลากหลายสถาบันการศึกษาโดยมีประเด็นที่ศึกษา เช่น ประเด็นคุณธรรมจริยธรรมที่ควรจะต้องปลูกฝัง ประเด็นรูปแบบกระบวนการหรือกลไกที่จะใช้ในการขับเคลื่อนเพื่อปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ประเด็นเทคนิควิธีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ประเด็นปัญหาอุปสรรคในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น แต่จากการสำรวจเอกสารปรากฏว่ายังไม่พบการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนมาเป็นเวลายาวนาน ผู้จบการศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์จะปฏิบัติงานอยู่ทั้งในหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และหน่วยงานไม่แสวงหากำไร เป็นทั้งผู้บริหารหน่วยงาน ผู้ปฏิบัติงาน ข้าราชการ นักการเมือง ตลอดจนผู้นำชุมชนท้องถิ่น เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ และต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างด้านคุณธรรมจริยธรรมของสังคมทั่วไปด้วย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง เปิดสอนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ระดับปริญญาตรี มาตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 และได้พัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาโดยสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมระหว่างการเรียนรู้การสอนในรายวิชา รวมทั้งจัดกิจกรรมพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมผ่านกลุ่มนักศึกษาและฝ่ายพัฒนานักศึกษา ตลอดระยะเวลาที่เปิดสอนในหลักสูตรดังกล่าว ยังไม่มีการศึกษาติดตามเกี่ยวกับกับคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ผู้วิจัยซึ่งเป็นกรรมการบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ จึงสนใจศึกษาพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ เพื่อจะได้มีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนา

จริยธรรมสำหรับนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ และเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการในด้าน
จริยธรรม ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรังตามปัจจัยด้านเพศและชั้นปีที่ศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่ศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน
ทั้งสิ้น 468 คน (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง, 2564) ผู้วิจัยคำนวณขนาดตัวอย่าง
ขั้นต่ำด้วยวิธีการของ Yamane (1976) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 216 คน
และเพื่อให้ได้ตัวอย่างนักศึกษาที่เป็นตัวแทนของแต่ละชั้นปี ผู้วิจัยกำหนดจำนวนตัวอย่างของ
นักศึกษาในแต่ละชั้นปีในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน และในแต่ละชั้นปีจะสอบถามจากนักศึกษาที่สมัครใจ
ตอบแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และชั้นปีที่ศึกษา
เป็นข้อคำถามให้เลือกตอบที่ตรงกับสภาพที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรม 5 ด้าน คือ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้าน
ความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเสียสละ และด้านความอดทนอดกลั้น ด้านละ 6 ข้อ
รวมจำนวน 30 ข้อ เป็นข้อคำถามเชิงประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติมากที่สุด (5) ปฏิบัติมาก
(4) ปฏิบัติปานกลาง (3) ปฏิบัติน้อย (2) และปฏิบัติน้อยที่สุด (1)

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือวิจัยโดยศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้องกับ
คุณธรรมจริยธรรม จากหนังสือ ตำราเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและปรับปรุงแบบสอบถามของ
ดวงพร อุทัยสุริ (2548) เกี่ยวกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในด้านความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ
ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ และความอดทนอดกลั้น

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยขอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คนพิจารณา
ความสอดคล้องและความครอบคลุมของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย รวมทั้งปรับปรุง
ความถูกต้องชัดเจน ความเหมาะสมของภาษา และนำมาผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมา

คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามแต่ละข้อกับวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence : IOC) และเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป (ประสพชัย พสุนนท์, 2558) หลังจากตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient: α) ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.83 ซึ่งอยู่ในระดับดี (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544) ต่อจากนั้นนำแบบสอบถามที่นำไปทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขและทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง โดยจัดทำเป็น Google Form ส่งลิงค์ให้นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ทุกคนตอบแบบสอบถาม ใช้เวลาเก็บข้อมูล 2 สัปดาห์ ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 216 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และข้อมูลตอนที่ 2 พฤติกรรมเชิงจริยธรรม ทำการวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) และแปลผลข้อมูลคะแนนเฉลี่ย พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 1.00 - 2.33 คะแนน แปลความว่า มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมระดับน้อย
- 2.34 - 3.66 คะแนน แปลความว่า มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมระดับปานกลาง
- 3.67 - 5.00 คะแนน แปลความว่า มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมระดับมาก

2. ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวมและรายด้านด้วยวิธีการวิเคราะห์ค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรเพศ และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา และหากพบว่า มีระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$ หรือ $p < 0.01$) จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) การวิเคราะห์ค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง จำนวน 216 คน เป็นเพศหญิง 166 คน (ร้อยละ 76.85) และเพศชาย 50 คน (ร้อยละ 23.15) เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปี 4 จำนวนใกล้เคียงกัน (54, 54, 53, 55 คน ตามลำดับ)

ตารางที่ 1 ระดับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง จำแนกรายด้าน

พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม		
	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	แปลผล
ด้านความซื่อสัตย์	4.20	0.51	มาก
ด้านความรับผิดชอบ	4.37	0.52	มาก
ด้านความเสียสละ	4.37	0.56	มาก
ด้านความมีระเบียบวินัย	4.39	0.48	มาก
ด้านความอดทนอดกลั้น	3.39	0.75	ปานกลาง
รวม (5 ด้าน)	4.14	0.43	มาก

จากตารางที่ 1 ปรากฏว่า

1. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.43) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความมีระเบียบวินัย ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.52) ด้านความเสียสละ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.56) ด้านความซื่อสัตย์ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.51) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความอดทนอดกลั้น ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.75) อยู่ในระดับปานกลาง และมีรายละเอียดแต่ละด้านดังนี้

1.1 ด้านความมีระเบียบวินัย พบว่า นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยในภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเข้าคิวรับบริการต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.58) รองลงมา คือ ทำงานที่ได้รับมอบหมายเหมือนเดิม แม้พ่อแม่ไม่อยู่บ้าน ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.69) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เข้าเรียนทุกคาบที่มีการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.26$, S.D. = 0.65)

1.2 ด้านความรับผิดชอบ พบว่า นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เมื่อรู้ว่าการสอบได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ จะตั้งใจเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.62) รองลงมา คือ ส่งงานที่อาจารย์มอบหมายตรงตาม

กำหนดเวลา ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.67) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยด้วยความสมัครใจ ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.77)

1.3 ด้านความเสียสละ พบว่า นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความเสียสละอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ แบ่งปันของให้เพื่อนยิ้มด้วยความสมัครใจ ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.67) รองลงมา คือ ยินดีบริจาคสิ่งของ เงินทอง แก่ผู้ได้รับความเดือดร้อนตามสถานภาพของตนเอง ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.71) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ไม่เคยนำของส่วนรวมมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 1.09)

1.4 ด้านความซื่อสัตย์ พบว่า นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เมื่อได้รับเงินทอนมาเกินจะคืนเงินให้เจ้าของ ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.60) รองลงมาคือ จะยอมรับผิดเมื่อตนกระทำความผิด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.58) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ยอมโกหกเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเอง ($\bar{X} = 3.65$, S.D. = 1.30)

1.5 ด้านความอดทนอดกลั้น พบว่า นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ เมื่อตัดสินใจว่าจะทำอะไรแล้ว แม้พบอุปสรรคก็ไม่ย่อท้อ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.75) รองลงมาคือ เมื่อมีคนมาเหยียบเท้าแล้วไม่ขอโทษก็ทำเฉยได้ ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 1.07) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทนฟังได้แม้ผู้อื่นจะพูดจาสื่อเสียดตน ($\bar{X} = 2.27$, S.D. = 1.25)

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ที่มีเพศแตกต่างกัน

รายการพฤติกรรม	เพศชาย		เพศหญิง		t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านความซื่อสัตย์	4.20	0.54	4.20	0.50	-0.050	0.960
ด้านความรับผิดชอบ	4.26	0.63	4.40	0.48	-1.481	0.143
ด้านความเสียสละ	4.30	0.61	4.39	0.54	-0.982	0.327
ด้านความมีระเบียบวินัย	4.26	0.58	4.42	0.44	-1.891	0.063
ด้านความอดทนอดกลั้น	3.67	0.76	3.31	0.73	3.020	0.003*
รวม (5 ด้าน)	4.14	0.51	4.14	0.40	-0.112	0.911

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ตามตัวแปรด้านเพศ พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยภาพรวม (5 ด้าน)

แตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และความเสียสละ แตกต่าง กัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้น พบว่านักศึกษาเพศชาย มีพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้นสูงกว่านักศึกษาเพศหญิง

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ ที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกัน

รายการพฤติกรรม	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านความซื่อสัตย์	ระหว่างกลุ่ม	1.808	3	.603	2.384	.070
	ภายในกลุ่ม	53.593	212	.253		
	รวม	55.401	215			
ด้านความรับผิดชอบ	ระหว่างกลุ่ม	.390	3	.130	.479	.697
	ภายในกลุ่ม	57.576	212	.272		
	รวม	57.966	215			
ด้านความเสียสละ	ระหว่างกลุ่ม	3.588	3	1.196	3.955	.009*
	ภายในกลุ่ม	64.113	212	.302		
	รวม	67.700	215			
ด้านความมีระเบียบวินัย	ระหว่างกลุ่ม	2.414	3	.805	3.671	.013*
	ภายในกลุ่ม	46.481	212	.219		
	รวม	48.895	215			
ด้านความอดทนอดกลั้น	ระหว่างกลุ่ม	3.320	3	1.107	1.998	.115
	ภายในกลุ่ม	117.429	212	.554		
	รวม	120.749	215			
รวม (5 ด้าน)	ระหว่างกลุ่ม	1.149	3	.383	2.135	.097
	ภายในกลุ่ม	38.048	212	.179		
	รวม	39.198	215			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายค่าพฤติกรรมความเสียสละกับความมีระเบียบวินัย จำแนกตาม
ชั้นปีที่ศึกษา

รายการพฤติกรรม	ชั้นปี	ค่าเฉลี่ย	ชั้นปีที่ศึกษา			
			ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4
ความเสียสละ			4.40	4.43	4.14	4.48
	ชั้นปี 1	4.40	-	.991	.131	.900
	ชั้นปี 2	4.43	-	-	.066	.978
	ชั้นปี 3	4.14	-	-	-	.021*
	ชั้นปี 4	4.48	-	-	-	-
ความมีระเบียบวินัย			4.39	4.35	4.24	4.54
	ชั้นปี 1	4.39	-	.967	.417	.481
	ชั้นปี 2	4.35	-	-	.709	.227
	ชั้นปี 3	4.24	-	-	-	.015*
	ชั้นปี 4	4.54	-	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ตามตัวแปรด้านชั้นปีที่ศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมแตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบ ความอดทนอดกลั้น และความซื่อสัตย์ แตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และจากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านความเสียสละ พบว่านักศึกษาชั้นปี 4 มีพฤติกรรมด้านความเสียสละสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยสูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง พฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีประเด็นจะนำมาอภิปรายดังนี้

1. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยภาพรวมในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มงคล สามารถ (2556) ผลการศึกษาของ มินตรา สาระรักษ์, กิตติ เหลาสุภาพ และจิตติวีร์ ภัทรวัชชวีร์ (2561) และผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ปะวันนา (2563) สอดคล้องกับแนวคิดของเรส (Rest, 1988 Cited in Zopiatis & Krambia-Kapardis, 2008) ที่เชื่อว่าพัฒนาการเชิงจริยธรรมยังคงดำเนินไปจนถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น ซึ่งนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

อยู่ในช่วงอายุที่เข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ตอนต้น ที่จะต้องเรียนรู้และต้องแสดงบทบาทต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่สังคมคาดหวัง

2. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านระเบียบวินัยในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปาริชาติ ธีระวิทย์ (2561) และผลการศึกษาของ มินตรา สารระักษ์, กิตติ เหลลาสุภาพ และจิตตวีร์ ภัทรวัชชร์วีร์ (2561) ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาเป็นคนที่ระเบียบวินัยติดตัวมาแล้ว และถูกปลูกฝังเรื่องระเบียบวินัยมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อมาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นสังคมกว้างที่นักศึกษามาจากหลากหลายพื้นที่ที่มาอยู่ร่วมกัน มหาวิทยาลัยจึงต้องกำหนดกฎกติกาให้ต้องปฏิบัติเพื่อควบคุมพฤติกรรมของคนหมู่มากให้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย และปลูกฝังการเรียนรู้กฎกติกาของสังคมพร้อมกันไป ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น มีระเบียบว่าด้วยการแต่งกายนักศึกษา ระเบียบว่าด้วยการเข้าชั้นเรียน ระเบียบว่าด้วยวินัยและการลงโทษทางวินัย เป็นต้น หากนักศึกษาไม่ปฏิบัติตามให้มีระเบียบวินัยหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกติกาของมหาวิทยาลัยก็อาจจะถูกลงโทษได้

3. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปาริชาติ ธีระวิทย์ (2561) และผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ปะวันนา (2563) ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาเป็นผู้ใหญ่ตอนต้นที่จะต้องรับผิดชอบต่อตนเองและบทบาทที่ได้รับในสังคม ประกอบกับการศึกษาระดับอุดมศึกษายึดหลักการที่นักศึกษาต้องรับผิดชอบด้านการเรียนและปฏิบัติตนที่เหมาะสมเพื่อตนเองด้วยตนเอง อาจารย์ผู้สอนรายวิชาต่าง ๆ จะมอบหมายงานในชั้นเรียนให้ทำทั้งแบบรายบุคคลและเป็นงานกลุ่ม นักศึกษาจะต้องรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ยังมีการพัฒนาความรับผิดชอบของนักศึกษา เช่น การกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์การสำเร็จการศึกษาที่นักศึกษาจะต้องเรียนรายวิชาครบตามหลักสูตร และเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนานักศึกษาไม่น้อยกว่า 100 ชั่วโมง จึงได้รับอนุมัติให้จบการศึกษา ดังนั้น หากนักศึกษาละเลย ไม่ตระหนักหรือไม่รับผิดชอบที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามเงื่อนไขของมหาวิทยาลัย ก็อาจจะทำให้จบการศึกษาล่าช้าได้

4. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความเสียสละในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปาริชาติ ธีระวิทย์ (2561) และผลการศึกษาของ มินตรา สารระักษ์, กิตติ เหลลาสุภาพ และจิตตวีร์ ภัทรวัชชร์วีร์ (2561) ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาได้รับการปลูกฝังจากสังคมในเรื่องการเสียสละผ่านกิจกรรมจิตอาสาต่าง ๆ และขณะเดียวกันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้ปลูกฝังความเสียสละเพื่อผู้อื่น ด้วยการนำพระปณิธานของสมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก ความว่า “ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตนเป็นกิจที่สอง ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง ลาภ ทรัพย์ และเกียรติยศจะตกมาแก่ตัวของท่านเอง ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งวิชาชีพไว้ให้บริสุทธิ์” มาขับเคลื่อนกิจกรรมเพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านความเสียสละ โดยมีการจัดวันเพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง มีการกำหนดให้มีรายวิชา “เพื่อประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์” เป็นรายวิชาบังคับที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียน ตลอดทั้งสนับสนุนการจัดกิจกรรมอาสาพัฒนา จัดกิจกรรมบริจาคโลหิต เป็นต้น

5. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ในระดับมาก สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มินท์มันตา หิรัณย์ณภัทร์ และจันจิราภรณ์ ปานยินดี (2558) ผลการศึกษาของ ปารีชาติ อีระวิทย์ (2561) และผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ปะวันนา (2563) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาได้รับการปลูกฝังเรื่องความซื่อสัตย์ผ่าน ครอบครัวยุคใหม่ สถาบันการศึกษาและสังคมมาก่อนแล้ว และขณะที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ยังได้รับการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ผ่านรายวิชาต่าง ๆ ตลอดทั้ง มหาวิทยาลัยกำหนดวินัยและใช้มาตรการทางวินัยเพื่อควบคุมพฤติกรรมของนักศึกษา เช่น มีการ ลงโทษเมื่อนักศึกษาที่ทุจริตการสอบหรือประพฤติผิดวินัยนักศึกษา ทำให้นักศึกษาทุกคนต้อง รับผิดชอบตัวเองไม่ให้เกิดการทุจริตในการศึกษา เพราะอาจจะถูกพักการเรียนหรือถูกให้ออกจาก มหาวิทยาลัยได้

6. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง มีพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้นในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปารีชาติ อีระวิทย์ (2561) ผลการศึกษาของ มินตรา สาระรักษ์, กิตติ เหลาสุภาพ และจิตตวีร์ ภัทรวัชร์วีร์ (2561) และผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ปะวันนา (2563) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาซึ่งอยู่ในวัย ผู้ใหญ่ตอนต้นยังไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ไม่เพียงพอ ใจร้อน แสดงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับออกมา นอกจากนั้น นักศึกษาส่วนใหญ่เกิดมาในครอบครัวที่มีความพร้อมทางเศรษฐกิจ พ่อแม่ผู้ปกครอง สนับสนุนให้ได้รับความสะดวกสบายในด้านต่าง ๆ ประกอบกับสภาพสังคมกว้างเป็นสังคมยุคดิจิทัล (Digital Age) ที่ทุกคนสามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้วยความรวดเร็ว การใช้ชีวิต ความสะดวกสบายมากขึ้น เป็นสังคมที่ถูกกระตุ้นด้วยกลวิธีทางการตลาดให้เกิดการตัดสินใจด้วยความรวดเร็ว คนในสังคมขาดความยับยั้งชั่งใจ และนักศึกษาก็ได้รับอิทธิพลจากสภาพสังคมดังกล่าวด้วยเช่นเดียวกัน จึงทำให้มีพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้นในระดับปานกลาง

7. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวมแตกต่างกัน และมีพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความเสียสละ แตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ปะวันนา (2563) แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Boateng & Agyapong (2017) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันสังคมไทยให้ความสำคัญกับเรื่องความเสมอภาคอย่างเท่าเทียมกัน และคาดหวังให้สมาชิกในสังคมจะต้องมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรม เช่นเดียวกัน สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาก็ส่งเสริมปลูกฝังเรื่องความเท่าเทียมกัน จึงทำให้นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวม พฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ และด้านความเสียสละ แตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

8. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศชายมีความอดทนอดกลั้นสูงกว่าเพศหญิง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มงคล สามารถ (2558) แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ AlMajali & AlKhaalidi (2020) ที่พบว่านักศึกษาเพศหญิงมีความอดทนอดกลั้นสูงกว่าเพศชาย ทั้งนี้เนื่องจากเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกัน

ในด้านบุคลิกภาพและอารมณ์ โดยเพศชายจะมีอารมณ์ที่มั่นคง ใช้เหตุผลในตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพศหญิงจะมีบุคลิกภาพและอารมณ์ที่อ่อนไหวง่าย ใช้อารมณ์ความรู้สึกในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น (Betz, O'Connell & Shepard, 1989 Cited in Zopiatis & Krambia-Kapardis, 2008) ประกอบกับการอบรมเลี้ยงดูบุตรของครอบครัวในสังคมไทย มักจะอบรมเลี้ยงดูเด็กผู้ชายให้กล้าหาญ เข้มแข็ง ในขณะที่เด็กผู้หญิงถูกอบรมเลี้ยงดูให้สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกได้มากกว่าเด็กผู้ชาย (มงคล สามารถ, 2558) จึงอาจจะส่งผลให้นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

9. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมโดยรวม พฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ และด้านความอดทนอดกลั้น แตกต่างกันแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปาริชาติ ธีระวิทย์ (2561) และผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ปะวันนา (2563) และนักศึกษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรังที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบแตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ปะวันนา (2563) แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปาริชาติ ธีระวิทย์ (2561) ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาอยู่ในช่วงอายุหรือวัยที่ใกล้เคียงกัน จึงแสดงพฤติกรรมดังกล่าวในระดับที่แตกต่างกัน แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

10. นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Manandhar & Shrestha (2019) และ นักศึกษหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง ที่ศึกษาในชั้นปีแตกต่างกัน มีพฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความเสียสละ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เฉลิมขวัญ สิงห์วี (2019) แต่ไม่สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปาริชาติ ธีระวิทย์ (2561) และผลการศึกษาของ ประดิษฐ์ ปะวันนา (2563) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัยและคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความเสียสละน้อยกว่าชั้นปี 4 ทั้งนี้ อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ผ่านการใช้ชีวิตและการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยมาแล้ว 2 ปี คิดว่าตนเองมีประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยมามาก ทำให้มั่นใจในตนเองมากขึ้นว่าจะสามารถใช้ชีวิตและเรียนจบการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้ จึงทำให้ย่อหย่อนในเรื่องความมีระเบียบวินัยและละเลยในการเสียสละต่อส่วนรวมในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ซึ่งกำลังจะจบการศึกษาได้ปรับปรุงพฤติกรรมของตนเพิ่มขึ้นจึงทำให้ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมด้านความเสียสละและความมีระเบียบวินัยสูงกว่าชั้นปีที่ 3

ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ มีดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ควรมีนโยบายและดำเนินการดังนี้

1.1 กำหนดนโยบายปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านต่างๆ ของนักศึกษาในทุกหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และชัดเจน

1.2 ติดตามการดำเนินงานตามนโยบายปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมด้านต่างๆ ของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะนำไปปฏิบัติ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร์และอาจารย์ผู้สอนควรดำเนินการดังนี้

2.1 ควรจัดกิจกรรมพัฒนาจริยธรรมให้นักศึกษาทุกชั้นปี ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนกระทั่งจบการศึกษา เพื่อให้ศึกษายังคงรักษาระดับพฤติกรรมด้านความมีระเบียบวินัย และด้านความเสียสละให้คงอยู่อย่างสม่ำเสมอ

2.2 ควรจัดกิจกรรมภายในและภายนอกหลักสูตรที่ส่งเสริมพฤติกรรมด้านความอดทนอดกลั้นของทั้งนักศึกษาชายและหญิงเพิ่มขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรทำการวิจัยพฤติกรรมเชิงจริยธรรมในนักศึกษาหลักสูตรอื่น ๆ เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาในทุกหลักสูตรที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

3.2 ควรทำการวิจัยตัวแปรอื่นที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษา เช่น ตัวแปรด้านสภาพแวดล้อมด้านจริยธรรมในสถาบันอุดมศึกษา และตัวแปรอิทธิพลกลุ่มเพื่อนที่อาจจะมีผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักศึกษา

3.3 ควรทำการวิจัยเรื่องกระบวนการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

[ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/> (2564, 10 มกราคม).

เฉลิมขวัญ สิงห์วี. (2015). ทศนคติและพฤติกรรมเอื้อเฟื้อต่อผู้สูงอายุของนิสิตคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. *Journal of Social Work*. 23(2): 55-78.

ดวงพร อุทัยสุริ. (2548). ศึกษาพฤติกรรมเชิงคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาวិทยาลัยการอาชีพ ในจังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นฤมล โอสถานุเคราะห์. (2549). แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.

[ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก

https://www.bu.ac.th/knowledgecenter/epaper/july_dec2007/Narumol.pdf. (2564, 10 มกราคม).

- นารี น้อยจินดา. (พฤศจิกายน 2555-เมษายน 2556). คุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทย (Morals and Ethics in Thai Society). **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต**. 7(2): 54-62.
- ประดิษฐ์ ปะวันนา. (2563). การศึกษาคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษาสถาบันการพลศึกษา. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี**. 9(1): 149-162.
- ประสพชัย พสุนนท์. (2558). ความเที่ยงตรงของแบบสอบถามสำหรับงานวิจัยทางสังคมศาสตร์. **วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. 18(มกราคม-ธันวาคม 2558): 375-396.
- ปาริชาติ ธีระวิทย์. (2561). การเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในศตวรรษที่ 21. **วารสารเทคโนโลยีภาคใต้**. 11(1), 31-39.
- มงคล สามารถ, พระมหา. (2558). คุณลักษณะทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. **วารสารวิชาการราชภัฏตะวันตก**. 8(1): 31-42.
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง. (2564). **สถิติทางการศึกษา**. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก <https://eds.trang.psu.ac.th/stat/>. (2564, 10 มกราคม).
- มินตรา สารระรักษ์, กิตติ เหล่าสุภาพ และจิตติวีร์ ภัทรวัชรวิริ์. (2561). พฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. **วารสารอุบลเวชสาร**. 1(2): 20-27.
- มินท์มันตา หิรัญย์ณภัทร์ และจันจิราภรณ์ ปานยินดี. (2558). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา การเป็นแบบอย่างที่ดีของผู้สอนกับพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. **วารสารวิชาการสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย**. 22(1): 87-95.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). **ทฤษฎีการทดสอบแบบดั้งเดิม**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายจิตรา นิสาย, มัลลิกา การกลสิขวิธิ และ นารท ศรีละโพธิ์. (2563). คุณธรรมจำเป็นสำหรับโรงเรียนชายขอบทางภาคเหนือ. **วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์**. 15(2): 1-14.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2564). จำนวนผู้ต้องราชทัณฑ์จำแนกตามเพศเป็นรายเดือน พ.ศ. 2554-2563. [ออนไลน์], เข้าถึงได้จาก <http://statbbi.nso.go.th/staticreport/page/sector/th/09.aspx>. (2564, 10 มกราคม).
- อรพินทร์ สันติชัยอนันต์. (2549). การศึกษาคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิตนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- AlMajali, S. & AlKhaaldi, K. (2020). Values of Tolerance in Relation to Academic Achievements, Cultures, and Gender among UAE Universities Students. **International Journal of Instruction**. 13(3): 571-586.

- Betz, M., O'Connell, L. & Shepard, J. M. (1989). Gender Differences in Proclivity for Unethical Behavior. **Journal of Business Ethics**. 8(5): 321-324. Cited in Zopiatis, A. A., & Krambia-Kapardis, M. (2008). Ethical behavior of Tertiary Education Students in Cyprus. **Journal of Business Ethics**. 81(3): 647-663.
- Boateng, E. A. & Agyapong, D. (2017). Gender and Ethical Behaviour of Accounting Students: An Empirical Evidence of University of Cape Coast. **Research Journal of Finance and Accounting**. 8(4): 49-56.
- Manandhar, T. & Shrestha, P. (2019). A study on Relationship Between Self-discipline and Study Habits among Nursing Students at Bhaktapur, Nepal. **International Journal of Health Sciences and Research**. 9(5): 242-248.
- Rest, J. R. (1988). Can Ethics be Taught in Professional Schools? The Psychological Research. **Ethics: Easier Said than Done**. 1(1): 22-26. Cited in Zopiatis, A. A., & Krambia-Kapardis, M. (2008). Ethical behavior of Tertiary Education Students in Cyprus. **Journal of Business Ethics**. 81(3): 647-663.
- Yamane, T. (1976). **Statistics: An Introductory Analysis**. (2nded). New York: Harper and Row.